РВЗ05

ГОД. XXXVIII. Варна, 15 априлъ 1938 год. Брой 5 и 6.

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

Journal de la municipalité de Varna

Издава Варненската градска община — Organe officiel de la mairie de Varna.

Излиза двуседмично — редактира комитетъ. Цена 2 лева

Абонаментъ за България: за година — 50 лв. за 6 месеца — 30 лв.	ОБЯВЛЕНИЯ: официални по 2·50 лв. на кв. см. търговски — по споразумение	Всичко за вестника се изпраща чрезъ кметството — Варна.

Българскиятъ учитель

Въ малка България има съ хиляди и хиляди безимени труженици, въ стопанскитѣ, културнитѣ, просвѣтнитѣ, политическитѣ и др. срѣди които мълчеливо, скромно, търпеливо и резултатно, работятъ за общия и всестраненъ напредъкъ на нашата страна. Тѣхната скромность, често пѫти, е тъй голѣма, че обществото увлечено въ своята ежедневна залисия отминава тѣхъ и тѣхнитѣ дѣла безъ потрѣбното внимание и заслуженото съчувствие.

Тѣ — безименитѣ труженици, обаче съ готовность и безъ роптане, изпиватъ чашата съ горчилата и пакъ продължаватъ като трудолюбивитѣ пчели, своята творческа работа. Тѣхната душа е напоена съ достатъчно благородство и християнска добродетель за да прощаватъ, даже, и тогава, когато не трѣбва да се прощава.

Тѣхната съвѣсть е винаги спокойна защото тѣ никога не излизатъ вънъ отъ нормитѣ на приличието, морала и установенитѣ традиции. Тѣхната мисъль не се смущава отъ помисли да тръгнатъ по кривитѣ пѫтеки на ежедневието.

Въ обществото тѣ не парадиратъ съ своитѣ накити и труфила. Подобно на строго дисциплинирани войници, тѣ съ пълно съзнание стоятъ въ строя готови на саможертва, когато обществениятъ и отечественитѣ интереси това повелятъ. Тѣ никога не правятъ усилия да отдѣлятъ своята личность отъ общия образъ на произхода си. Тѣ иматъ гордото съзнание, че колкото сѫ по-близки до общитѣ тежнения на своя народъ, толкова сѫ по-върни на себе си.

И, ако се наложи да назовемъ въ общность имената на тия здрави стълбове на българското общожитие и особено щомъ се наложи да ги разпредѣлимъ на съответственитѣ имъ категории, справедливо ще бѫде, като членъ отредъ, да поставимъ болшинството отъ нашето учителство и най-вече основното учителство.

Всѣки родитель, особено майкитѣ съ едно облекчение дочакватъ деньтъ и даже часътъ, въ който ще смъкнатъ отъ своитѣ плещи голѣмия товаръ — да пратятъ децата си въ училище и да отдъхнатъ отъ тежката грижа да бдятъ надъ своята рожба.

Горкиятъ учитель! Нему безапелационно се джиросва тази грижа. И грижа не вече за 1-2 деца, не, а за 30-40 и не въ малко случаи и надъ 50!

Велика трѣбва да бѫде душата на учителя. Нервитѣ му трѣбва оа иматъ калибъра на най-дебелитѣ вѫжета; търпението му трѣбва да се противопостави на безбройни натяквания и влияния; окото му трѣбва да броди непрестанно върху тая тъй разнообразна маса; мускулитѣ на лицето му трѣбва да добиятъ неимовѣрна еластичность, за да могатъ споредъ случая, бързо да търпятъ промѣната и все пакъ общия тонъ да бѫде примамливо властенъ. Защото предъ него стоятъ бѫдещитѣ: занаятчии и чиновници, търговци и работници, престѫпници и злодеи, благо-

Застраховка на посѣвитѣ противъ градушка

Поради естеството си земедѣлскитѣ произведения сж изложени на природнитѣ стихии най-много, въ сравнение съ всички други. Това е обяснимо, като се знае, че отъ сѣитбата до прибирането на реколтата, всички земедѣлски култури никнатъ, развиватъ се и узрѣватъ подъ открито небе. Често пжти една градушка презъ това време унищожава цѣлия вложенъ капиталъ и трудъ на стопанина и то за едно кратко време.

До сега земедѣлската наука не е открила ефикасни срѣдства и методи за борба противъ градушката, както това е направила при борбата противъ болеститѣ, неприятелитѣ и сушата. Тукъ идва на помощь само голѣмиятъ кооперативенъ принципъ „единъ за всички и всички за единъ“. Чрезъ застраховка на посѣвитѣ си земедѣлския стопанинъ осигурява изгубеното и спасява семейството си отъ гладъ или най-малкото отъ голѣми загуби.

Застраховкитѣ противъ градушка се организиратъ и ржководятъ отъ Българската Земедѣлска и Кооперативна Банка, отдѣление застраховки противъ градушка. Банката ежегодно, още рано презъ пролѣтьта изпраща по общинитѣ и кооперациитѣ редица формуляри и упжтвания за начина по който трѣбва да стане сключването на застраховкитѣ.

За Варненската градска община, ведно съ присъединенитѣ къмъ нея села: Надежда Звездица, Галата, Царево и Казашката махала, застраховкитѣ се ржководятъ и сключватъ отъ Земедѣлско-Стопанското Отдѣление на общината, което и дава най-пълни упжтвания за начина на сключване на сжщитѣ.

Къмъ сключване на застраховкитѣ противъ градушка сж привлечени и кооперациитѣ, на които по законодателенъ пжть сж направени редица улеснения съ цель поощряване на самата застраховка. Застраховкитѣ въ Варненската община, ведно съ селата, прогресивно сж се увеличавали: отъ 80 бр. презъ 1934 г., сж стигнали на 350 презъ 1937 год.

Това показва, че застраховката противъ градушка между земедѣлскитѣ и лозарски стопани въ Варна е добре застжпена. Разбира се, това далечъ не е достатъчно, като се има предвидъ, че само въ Варна и селата има кржгло 4500 стопанства.

Въ дни като днешнитѣ, когато нашия земедѣлски стопанинъ живѣе въ едно стопанско напрежение, когато осигуряването на прехраната е трудна задача, когато срѣдствата на всѣки земедѣлски стопанинъ сж ограничени до минимумъ, то престжпление спрямо собственитѣ си интереси прави всѣки, който не си застрахова посѣвитѣ.

Нѣкои може би ще кажатъ: „То всѣка

родници и професори, артисти и велики художници, рецидивисти и комарджии, меланхолици и надменници, полководци и знаменити държавници, родолюбци и предатели, самоубийци и убийци.

Да, тази тежка, сложна, деликатна и както никжде разнообразна грижа е опредѣлена за народния учитель.

И той, съ смирение и пророческа вдъхновеность, бразди угарьта на всѣдната просвѣтна нива и хвърля семето на знанието и науката.

Незгодитѣ на живота той ги посрѣща съ широко примирение, макаръ, за неговия просвѣтенъ умъ, да е ясно, че трудътъ му не е по достойнство оцененъ въ сравнение съ трудътъ на другото държавно общинско и частно чиновничество.

Идеята, на Варненското околийско просвѣтно д-во, да чествува на Връбница 17 т. м. нѣкои учители пенсионери, е колкото навременна толкова и назидателна за подрастващитѣ поколѣния. Отъ друга страна тя е и едно морално възмездие за ония труженици, които, всрѣдъ царящия четвъртъ вѣковенъ хаосъ, добросъвѣстно и безшумно сж изпълнили своя голѣмъ дългъ къмъ обществото.

Ние смѣтаме сжщо, че изпълняваме единъ нашъ дългъ, като отбелязваме и тѣхнитѣ имена:

Димитъръ п. Андреевъ, Илия Кѣневъ, Петъръ Савовъ, Радославъ Петровъ, Тодорка Стоянова, Вангелина Георгиева, Георги Костовъ, Жечка Константинова, Цвѣтана Тошева, Хараламби Киряковъ, Иванъ Георгиевъ, Анна Бланшевска, Сава Поповъ, Веса Москова, Кера А. Стойкова, Слава Томова, Стоянка Р. Вълчева, Калиопа Куманова, Стефана Д. Петрова, Магдалина Вакъвчиева, Елена Петрова, Анна Карагьозова, Людмила Чемширова, Елена Янкулова, Стефка Х. Попова, Маринка Попова и Мария Д. Гиневи.

Хвала на тия народни просвѣтители, които толкова години неуморно работиха за просвѣтния напредъкъ на Родината. Хвала и на инициаторитѣ за устроеното чествуване.

Цонко Ханджиевъ

Варненската Гр. Общ. библиотека презъ 1937 г.

На 31 декемврий 1937 год. Варненската градска общинска библиотека брои 40963 тома книги на една номинална стойность, заедно съ подвързитѣ, близо 6,000,000 лева. Подарени сж били презъ годината 809 тома отъ варненскитѣ граждани и граждани: Юст. Петровъ, г-жа Н. Ванкова, Над. Ст. Стойчева, М. Мирчевъ, Антонина Аврамова акушерка (226 тома), Еленка Манолъ Малчева, Хар. Мутафовъ, Аронъ Ешкенази, Асенъ Астаджовъ, пом. кмета П. Куртевъ, Ив. Джабаровъ, Ив. Желѣзковъ и т. н. Купени сж били 346 тома и сж получавани 66 годишни течения отъ периодически издания. Подвързани сж били само 262 тома и къмъ края на годината броятъ на неподвързанитѣ томове възлиза на 8520.

Общо презъ годината е изразходвано за библиотеката 231,292 лева.

По езици томоветѣ се разпредѣлятъ: български 21691, руски 7431, френски 3237, нѣмски 1712, английски 729, италиянски 78, арменски 427 и др.

По десетичната каталожна разпредѣла се падатъ на: О — общи познания, периодични издания, 12420 тома, философия 619, религия 549, социални науки 3835, езикознание 578, естествени науки 821, приложни науки 2062, изящни изкуства 237, художествена литература 11990 и история, география и биография 4173.

Каталозитѣ на библиотеката сж три вида: фишови, на тетрадки (за ученици), стенни (за деца до 14 год. възрасть) основниятъ брои 12400 фиша, систематичниятъ 26000, предметниятъ 20000.

Посетена е била библиотеката отъ близо 60000 души, а сж били раздадени за прочить 26180 тома. По материя последнитѣ се разпредѣлятъ: общи науки 5452 тома, философия 234, религия 52, социални 1008, езикознание 43, чисти науки 518, приложни науки 344, изкуства 188, художествена литература 16558, история и география 1783.

По възрасть 26180 заематели се разпредѣлятъ на: 0—14 г. — 6921 души, 15—20 г. 9147, отъ 21 год. нагоре 10112, по полъ: 15976 мжже, 10204 жени, по занятие: учен. 16870, студенти 2978, чинов и търговски служащи 2894, домакини (жени) 1361, свободни професии 997, търговци, занаятчии, работници 586, пенсионери 494. Четената художествена литература се раздѣля на: българска 4489 тома, англо-американска 3501, френска 3323, руска 1494, нѣмска 1298, италиянска 328, скандинавска 852, полска 214 и др.

Отъ българскитѣ писатели сж четени: Вазовъ 672 пжти, Йовковъ 455, Н. Райновъ 217, ПенчоСлавейковъ 126, Л. Каравеловъ 104, Симеонъ Дановски 102, Яворовъ 99, Друмевъ 99, Немировъ 96, Ант. Страшимировъ 86, Елинъ-Пелинъ 81, А. Каралийчевъ 74, Алеко Константиновъ, 69, К. Величковъ 67, П. Карапетровъ 66, Вл. Поляновъ 61, Емилъ Кораловъ 60, Фани Попова Мутафова 56, Христо Ботйовъ 49, К. Петкановъ 49, Цвѣтанъ Минковъ 48, Добринъ Василевъ 40, Ст. Чилингировъ 38, Хр. Смирненски 36, Ранъ Босилекъ 35, Л. Бобевски 35, Симеонъ Андреевъ 33, Т. Г. Влайковъ 31, Ст. Михайловски 30, Михалаки Георгиевъ 30, Калина Малина 37, Ел. Багряна 30, Асенъ Златаровъ 30, Светославъ Минковъ 28 и т. н.

Отъ чуждитѣ писатели сж четени: Майнъ-Ридъ 896 пжти, Джекъ Лондонъ 857, Хамсунъ 237, Жюлъ Вернъ 232, Л. Н. Толстой 224, П. Бурже 202, Достоевски 198, Мопасанъ 194, Е. Уолесъ 193, А. Бордо 187, Е. Зола 163, Шекспиръ 147, Гьоте 145, Гоголь 143, Пушкинъ 139, Сенкевичъ 136, Тургеневъ 125, М. Твенъ 118, Й Бойеръ 114, Х. К. Андерсенъ 114, Й. П. Якобсенъ 114, Юго, 109, Дикенсъ 102 и т. н.

Най-много четенитѣ произведения сж: „Жетварьтъ“ отъ Йовковъ (42) „Дивото Зове“ отъ Дж. Лондонъ (39) „Огнена земя“ отъ Майнъ-Ридъ (38) „Чичовци“ — Ив. Вазовъ (36), „Виктория“ — Хамсунъ (31), Бай-Ганю-Ал. Константиновъ (30) и т. н.

Библиотеката не притежава всички произведения на всички писатели.

Отъ лѣтовници сж прочетени 112 тома. На френски езикъ сж прочетени 228 тома, на нѣмски 106, на английски 92, на руски 91, на арменски 48 и т. н.

Добринъ Василевъ

година не пада градушка“, или „Нашитѣ мѣста сж запазени отъ градушка“. Всички тия твърдения сж много относителни. Градушката идва много често тогава и на онова мѣсто, когато и гдето не е очаквана.

Плащаната премия годишно за декаръ засѣта култура е различна въ зависимость отъ културата, но тя е съвършено нищожна. Изчислено е, че обезщетението което ще се получи отъ единъ декаръ посѣвъ, унищоженъ 80 на сто отъ градушка, е далечъ по-голѣмо отколкото премиитѣ които ще се плащатъ за единъ декаръ въ продължение на 15 години.

Прочие, земедѣлски стопани, лозари, градинари, застраховайте посѣвитѣ си противъ градушка.

В. Тодоровъ - агрономъ

Първия срокъ за доброволното
плащане на общинскитѣ данъци

Разликата между първия срокъ за доброволното плащане на държавнитѣ данъци и тоя на общинитѣ се състои въ това, че докато за държавнитѣ данъци срокътъ следва следъ предаването имъ на държавния бирникъ за събиране, за общинскитѣ данъци той е винаги 25 февруарий, понеже за — общинскитѣ нѣма предаване въ смисълъ на зак. за събиране прѣкитѣ данъци и др., нито пъкъ е отъ значение обстоятелството кога е утвърденъ новия бюджетъ за текущата година, още по-повече, че до утвърждението на новия, стария такъвъ е въ сила и данъцитѣ се събиратъ по размѣритѣ предвидени въ него.

Нѣмскиятъ поетъ Мориц Хартманъ за Варна

Презъ време на Кримската война нѣмскиятъ поетъ Мориц Хартманъ е прекаралъ нѣколко месеца въ България като кореспондентъ на **“Kolnische Beitung“**. Скиталъ е изъ градове и села въ североизточна България и е ималъ възможность да се запознае отблизо както съ нашия, тъй и съ турския битъ, да наблюдава условията на политическия, стопанственъ и духовенъ животъ въ нашата страна.

На 24 май той тръгва съ параходъ отъ Цариградъ за Варна. Минава край Бургасъ, но тоя градъ съ нищо не го привлича. На 25 май въ 5 часа следъ обѣдъ Хартманъ пристига въ Варна. Цѣлата околность на града е била опустошена отъ турския пълководецъ Омеръ паша и отъ разбойнишки чети. Самиятъ градъ е приличалъ на едно голѣмо село. Той разглежда тоя градъ като военна крепость и описва при това неговитѣ кжщи, улици и махали.

Придружаванъ е билъ отъ единъ турчинъ, Мехмедъ Али ефенди, капитанъ отъ генералния щабъ на Омеръ паша.

Но макаръ и цѣлата околность да е била опустошена и градътъ да е приличалъ на едно голѣмо село, Хартманъ все пакъ намира нѣщо интересно и хубаво въ Варна. Изъ улицитѣ той среща най-разнообразни физиономии и облѣкла — турски, гръцки и български; египетскитѣ войски и башибозуцитѣ отъ Мала Азия, които по него време сж се намирали тукъ, сж правели това разнообразие още по-голѣмо. Гдѣто и да се обърнешъ, виждашъ интересни и живописни сцени. Мѣстната картина се допълня отъ множеството биволи, впрегнати предъ най-първобитни кола. Навредъ изъ улицитѣ природата гледа приветно и съ пролѣтна усмивка. Дори отъ най-малкото възвишение се виждатъ синитѣ води на великолепния заливъ и свѣтлото Девненско езеро, чиито води отдѣля отъ морето само една тѣсна зелена ивица. Въ самиятъ градъ тукъ-тамъ, скрити задъ глиненитѣ и дървени хижи, стърчатъ каменни развалини, които напомнятъ за срѣдновѣковното минало на Варна. Хартманъ, запознатъ отчасти съ историята на града, разпитва християнитѣ и турцитѣ на кое мѣсто е станала битката между поляцитѣ и турцитѣ въ 1444 год. въ която битка е падналъ Владиславъ, краль на Полша и Унгария. Ала никой никакви сведения не е можалъ да му даде.

Цивилизувано е въ Варна само малкото европейско общество, а то се ограничава съ консулитѣ. Тѣ сж възприели съвсемъ характера на консулитѣ отъ Ориента: тукъ тѣ сж всичко — дипломати, търговци, комисионери, пощенски чиновници, сарафи, а донейде и репортьори. Голѣма роля играе австрийскиятъ консулъ, понеже компанията **„Lloyd“** му е предоставила търговията, пощата и размѣната на пари. Тая компания съ своя параходъ, който всѣка седмица по веднажъ идва въ Варна, е господарь на търговията, на града, а може би, и на цѣлата провинция. Тукъ Хартманъ възклицава: каква необикновенна сила би могла да придобие Австрия въ тая земя и води, ако можеше да използува благоприятния моментъ да се затвори за Русия Черно Море!

Следъ това града наводняватъ французи и той взема друга физиономия. Гърцитѣ и арменцитѣ гледатъ накриво французитѣ, понеже виждатъ въ тѣхъ опасни конкуренти; ненавиждатъ ги и поради това още, че сж католици. Хартманъ отбелязва, че умразата на гърцитѣ къмъ католицитѣ е много по-голѣма, отколкото умразата на „фанатичнитѣ“ турци къмъ християнитѣ. Въ една църква той намира до пѣвницата единъ камъкъ, на който е билъ издълбанъ руския орелъ и подписа на императора Николая.

За впечатленията, що изнася Хартманъ отъ Варна, можемъ да сждимъ още и отъ едно негово стихотворение **„Epistel aus dem Orient“ (Bruchstück)**, писано въ тоя градъ къмъ края на май. Въ него той изразява своята тжга на родината и го праща на една своя близка приятелка.

Въ Варна Хартманъ прекарва три дни. Отъ тамъ решава да се отправи за Шуменъ заедно съ единъ италиянски графъ, Фердстори, отъ Флоренция, и неговиятъ слуга Стефано, далматинецъ. Пжтницитѣ оставатъ да дирятъ варненския паша, за да искатъ отъ него пощенски коне. Но не го намиратъ въ конака му. Хартманъ описва тоя конакъ: голѣмо двуетажно дървено здание, срѣдъ широкъ дворъ; часть отъ горния етажъ е празна; едни отъ прозорцитѣ на тоя етажъ сж оковани съ дъски, а други — съвсемъ отворени. Предъ вратата стоятъ двама гавази, които постоянно пушатъ и предлагатъ на гоститѣ да правятъ сжщото. Понеже не намиратъ пашата, пжтницитѣ сами си наематъ коне и тръгватъ вечерьта на 28 май съ талига.

Хартманъ е починалъ на 13 май, 1872 год. въ **„Oberdöbling“** при Виена.

(Изъ Годишника на Софийския университетъ XII. 1915—1916).

Сждебна практика

Отчуждаване на недвижими имоти

Обжалване само оценката опредѣлена отъ административната комисия, безъ да се прави възражения противъ самото отчуждаване, е равносилно на съгласие за отчуждението на имота. За това въ тоя случай не е необходимо да се издава решение за провъзгласяване на отчуждението — чл. 16 отъ зак. за отчужд. недвиж. имоти и пр. (Решение № 29 отъ 21 януарий 1938 г. I гр. отд. при Върх. Касацион. Сждъ).

Искъ за вреди и загуби срещу наематель

Наемателтъ има право да предяви искъ за вреди и загуби срешу наемодателя, ако той не му е предалъ наетия имотъ поради това че имота се е намиралъ въ владението на трето лице. Безъ значение е дали това трето лице е претендирало или не нѣкой свои самостоятелни права върху имота — чл. 341 отъ гражд. сждопроизв. (Решение № 537 отъ 14-X 1937 г, III граж. отд. при Върховн. Касац. Сждъ).

Министерство на финанситѣ

Опрощаване на акцизнитѣ глоби, дължими къмъ общинитѣ.

Както ви е известно, съ чл. 6 отъ закона за данъчнитѣ и други облекчения („Д. в.“ бр, 58-1936 г.), се направиха намаления на глобитѣ наложени по акцизнитѣ закони, включително и тия по зак. за тютюна. Въпроснитѣ облекчения засегнаха еднакво, както глобитѣ присѫдени въ полза на държавното съкровище, така и тия присѫдени въ полза на съответнитѣ общини, достатъчно бѣ да сѫ на лице условията по чл. 6 отъ закона за данъчнитѣ и други облекчения и глобитѣ да сѫ наложени по акцизнитѣ закони, включително тия по закона за тютюна. Така бѣ до 28 юний 1937 год.

Обаче, съ н.-законъ за данъчнитѣ облекчения на данъкоплатцитѣ къмъ общинитѣ, обнародвана въ бр. 136 отъ 28 юний 1937 г. на „Д. в.“, се направиха и следнитѣ допълнителни облекчения, въ връзка съ наложенитѣ акцизни глоби, а именно:

„Чл. 1. — Опрощаватъ се дължимитѣ къмъ общинитѣ лихви и глоби за всички дължими до 31 декември 1936 г. общински данъци“.

Съгласно чл. 166 отъ зак. за акцизитѣ и патентовия сборъ върху питиетата, отмѣненъ съ зак. за д. п. а. и патентитѣ и чл. 554 отъ тоя последния законъ, изброенитѣ въ тѣхъ данъци (акцизи) и патентитѣ сѫ отстѫпени въ полза на съответнитѣ общини. За нарушения на постановленията на казанитѣ закони, относно отстѫпенитѣ въ полза на общинитѣ данъци и патенти, съ постановления отъ акцизнитѣ и данъчнитѣ началници сѫ наложени глоби по чл. 132, 135, „б“, 135 „в“, 135 „г“ и др., въ полза на съответнитѣ общини. И тия именно глоби се засѣгатъ отъ чл. 1. на зак. за данъч. облекчения на данъкоплатцитѣ къмъ общинитѣ — „Д. в.“ брой 136 отъ 28. VI. 1937 год. и то при следнитѣ условия:

1. Опрощаватъ се само глобитѣ, а не присѫденитѣ въ полза на общинитѣ данъци (акцизи) и патенти.

Като се иматъ предъ видъ разпорежданията на чл. 161 отъ закона за акцизитѣ и пр. и чл. 551 отъ закона за д. п. а. и патентитѣ, споредъ които акцизътъ и патентитѣ по тѣзи закони сѫ данъкъ; когото тѣ обаче, сѫ предвидени въ по-вече отъ единъ размѣръ, единиятъ имъ размѣръ е данъкъ, а останалитѣ — глоба (наказания), то отъ присѫденитѣ суми въ полза на общинитѣ единия размѣръ на данъка (акциза) и патента ще се събира и внася на приходъ за общината, а остатацитѣ отъ присѫденитѣ суми, като глоби, ще се заличаватъ, като опрсстени съгласно чл. 1 отъ казания законъ

2) Дължимитѣ къмъ общинитѣ акцизни глоби (п. 1. отъ настоящето) трѣбва да сѫ присѫдени съ наказателни постановления, заповѣди или присѫди, влѣзли въ законна сила до 31 декември 1936 год.

3. Платенитѣ до обнародването—28 юний 1937 г. на въпросния законъ за данъчнитѣ облекчения на данъкоплатцитѣ къмъ общинитѣ („Д. в.“ брой 136/1937 г.) лихви и глоби не се връщатъ.

При това, присѫденитѣ неправилно съ влѣзли въ законна сила постановления глоби въ полза на държавата, вмѣсто въ полза на общината,не се засѣгатъ отъ въпроснитѣ облекчения, тъй като тѣ, макаръ че е следвало да сѫ общински глоби, сѫ присѫдени въ полза на държавата и то съ влѣзли въ законна сила постановления или присѫди.

4. Заличаването на глобитѣ, присѫдени въ полза на общинитѣ, при наличността на условията изброени въ п. п. 1, 2 и 3 отъ настоящето, ще става служебно, безъ да е необходимо осѫденитѣ лица да искатъ заличаването на въпросната категория глоби, било устно или писменно, и освенъ това заличаването не е ограничено отъ нѣкакъвъ срокъ, тъй като такъвъ по закона не е предвиденъ. (Окр. №14-А отъ 26. I. 1938 г., до г. г. акц. и данъч. н-ци, кметоветѣ, км. намѣстници и др.)

Наказанието за незаконно добиване на плодовъ спиртъ

Въ отговоръ на рапорта Ви подъ насрещния номеръ, съ който запитвате, наказанието по чл. 383 или по чл. 444 отъ закона за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ ли ще се налага, когато е константирано, че се добива ракия надъ 50° отъ преварка на ракия въ обикновенъ казанъ, съобщава Ви се следното:

Съгласно чл. чл. 98, 100 и 101 отъ закона за д. п. а. и патентитѣ, добиването на плодовъ спиртъ отъ вино или отъ плодови ракии е позволено само въ специални спиртоварници, съ дестилационни апарати, имащи капацитетъ най-малко 500 л. спиртъ за 24 часа и да сѫ снабдени съ контролни часовници и открити по реда указанъ въ чл. чл. 37 — 44 отъ сѫщия законъ.

Така че, добиването и на ракия съ крепкость надъ 50° (плодовъ спиртъ) ***отъ преварка на плодова ракия въ обикновенъ казанъ е забранено*** съ наредбата-законъ за д. п. а. и патентитѣ (чл. чл. 98, 100 и 101), макаръ и преварената плодова ракия да е добита отъ редовно измѣрени и описани материали.

Предвидъ на това, за нарушението, предметъ на рапорта Ви подъ насрещния номеръ, а именно — за добиване на ракия съ крепкость надъ 50° отъ преварка на плодова ракия на обикновенъ казанъ, следва да се наложи наказанието предвидено въ чл. 383 отъ н.-законъ за д. п. а. и патентитѣ.

Въ такъвъ случай, ако собственикътъ на добития плодовъ спиртъ (ракия надъ 50°) отъ преварка на плодови ракии е и собственикъ на обикновения казанъ, въ който е добилъ плодовия спиртъ, прилага се напълно наказанието предвидено въ чл. 383, като се присѫжда и конфискация на казана (дестилационната инсталация).

Когато, обаче, собственикътъ на плодовия спиртъ не е собственикъ на казана, т. е. преваряването на плодовата ракия е станало въ казанъ на друго лице, въ такъвъ случай собственикътъ на плодовия спиртъ и собственикътъ на казана (дестилационната инсталация) ще се държатъ солидарно отговорни, като акта се състави противъ двамата и имъ се наложи наказанието, предвидено въ чл. 383 отъ наредбата-законъ за д. п. а. и патентитѣ, като се присѫжда и конфискация на казана (дестилационната инсталация).

Когато, обаче, плодовиятъ спиртъ (ракия съ крепкость надъ 50°) се добива ***направо отъ каши отъ лѣтни плодове, отъ сливи, отъ джибри***

Индустриални заведения

Г-нъ министърътъ на търговията, промишлеността и труда е утвърдилъ следующитѣ решения на индустриалния съветъ.

I. Ще се считатъ за индустриални заведения и ще подпадатъ подъ разпоредбитѣ на закона за индустрията:

1. Всички производствени заведения за мебели дърводѣлски издѣлия, които иматъ машини и инсталации на стойность надъ 400,000 лв. (безъ стойностьта на двигателитѣ) или двигатель съ мощность надъ 21 конски сили, или по-вече отъ 25 работници.

2. Всички производственни заведения на тухли и керемиди, които иматъ рингова пещь, или двигатель съ мощность надъ 10 конски сили, или си служатъ съ по-вече отъ 50 работници презъ работния сезонъ.

3. Всички производственни заведения за килими, които си служатъ съ автоматични (не ржчни) станове, независимо отъ инвестирания капиталъ, мощностьта на двигателитѣ и броя на работницитѣ, а сжщо и тия които иматъ само ржчни станове, обаче си служатъ съ по-вече отъ 50 души наети работници.

4. Всички производственни заведения за зеленчукови консерви, независимо отъ размѣра имъ съ изключение на народнитѣ работилници за консерви, открити съгласно забележката къмъ чл. 3, точка „а" на закона за насърдчение на градинарството.

5. Всички дестелерии за ароматични масла (розоварни и пр.) независимо отъ размѣра имъ.

Заведенията отъ посоченитѣ производства, които съгласно горнитѣ решения отъ сега нататъкъ ще се считатъ за индустриални, трѣбва да се регистриратъ при общинитѣ, чл. 18, ал. IV, отъ закона за индустрията (сведения по образецъ Д) въ срокъ до 1 мартъ 1938 г.

II. Нѣма да се считатъ за индустриални заведения

и не подпадатъ подъ разпоредбитѣ на закона за индустрията всички заведения съ дараци (които влачатъ чужди материали срещу заплащане или уемъ), магани и чепкала, какъвто и размѣръ да иматъ.

Регистрираните до сега заведения отъ тоя видъ следва да се заличатъ отъ заведенитѣ въ общинитѣ регистри на индустриалнитѣ заведения.

и други пръсни плодове съ обикновени казани, ще се налага наказанието предвидено въ чл. 444 отъ н.-законъ за д. п. а. и патентитѣ (спр. п. 7 отъ окр. № 27430 отъ 8 септемврий 1937 г.), а не това по казания членъ 383 отъ сжщия законъ, който има приложение, както се поясни, въ другъ случай — когато се добива плодовъ спиртъ, (спиртна течность надъ 50°) отъ ***преварка на вина или на плодови ракии,*** вънъ отъ законоустановенитѣ спиртоварници и ракиджийници. (Окр. № 32870 27. X. 1937 г. — до г. г. акц. и данъч. н.-ци, общин. кметове и кмет. намѣстници. „Д. в." бр. 246 отъ 6. XI. 1937 год.).

Статистика

за учебното дѣло въ Варна поддържано отъ Варненската градска община

1. I-ва срѣдищна прогимназия „Св. Кирилъ" на ул. 6 Септемврий, има: 10 класни стаи, 890 ученика, 7 учители и 15 учителки;

2. II-ра срѣдищна прогимназия „В. Е. Априловъ", на ул. „Миладинова" има: 9 класни стаи, 812 ученици, 5 учители и 15 учителки;

3. I-во основно училище „Св. Климентъ", на улица „Царь Борисъ", има 8 класни стаи, 685 ученици, 7 учители и 8 учителки;

4. II-ро основно училище „Ст. Караджа" на ул. „Бъкстонъ" има: 10 класни стаи, 744 ученици, 5 учители и 11 учителки;

5. III-то основно училище „Царь Симеонъ" на ул. „Н. Бозвели" има 15 класни стаи, 1180 ученици, 10 учители и 17 учителки.

6. IV-то основно училище „К. Арабаджиевъ" на ул. „Дринъ" има: 10 класни стаи, 899 ученици, 6 учители и 13 учителки;

7. V-то основно училище „Хр. Ботевъ" въ кварталъ „Аспарухово" има: 10 класни стаи, 561 ученици, 4 учители и 9 учителки;

8. Първоначално училище „Сулини" на булевардъ „Сливница" има: 3 класни стаи, 212 ученици, 1 учитель и 4 учителки;

9. Първоначално училище „Ц. Борисъ" на ул. „Шейново" има: 4 класни стаи, 186 ученици, 2 учители и 2 учителки;

10. Първоначално училище „Надежда" на улица „Кракра" и „Вѣнчанъ" има: 4 класни стаи, 277 ученици, 1 учитель и 5 учителки;

11. Първоначално училище „Лаврентий" на площадъ „Лаврентий" има: 4 класни стаи, 288 ученици, 1 учитель и 6 учителки;

12. Първоначално училище „Св. Методий" на ул. „Владиславъ" има: 5 класни стаи, 230 ученици, 1 учитель и 5 учителки;

13. Първоначално училище „Св. Ив. Рилски" на Добришкото шосе има: 4 класни стаи, 217 ученици, 4 учители и 2 учителки.

14. Първоначално училище „От. Паисий" на улица „Г. Протегеровъ" има: 4 класни стаи, 305 ученици, 1 учитель и 6 учителки.

15. Първоначално училище „П. Р. Славейковъ" на ул. „Нишъ" и „Оборище" има: 6 класни стаи, 412 ученици, 2 учители, и 7 учителки.

16. Първоначално училище „Св. Ангеларий" на ул. „Търново" има: 4 класни стаи, 189 ученици, 1 учитель и 3 учителки.

17. Първоначално училище „Св. Сава" на ул. „Търново" има: 4 кл. стаи, 254 ученици, 2 учи тели и 4 учителки.

Или въ всички училища имаме: 114 класни стаи, 8331 ученици, 60 учители и 132 учителки.

Въ настоящия моментъ усилено върви строежа на прогимназията „Митрополитъ Симеонъ" на пазарния площадъ (която ще има 20 класни стаи) и на основното училище „Йорданъ Йовковъ" на улицитѣ „Славейковъ" и „Беронъ" съ 4 кл. стаи.

Съ довършването на тия две сгради, което ще стане непременно презъ настоящия сезонъ, до голѣма степень ще се облекчи положението отъ липсата на достатъчно учебни стаи.

Неунищожението на гербовитѣ марки

върху фактуритѣ и неправилното имъ унищожение

Общи положения

Въ чл. 61 на закона за гербовия налогъ е казано, че неунищожението на маркитѣ, както и неправилното унищожение на сѫщитѣ, се приравнява на необгербване. Книжата въ такъвъ случай се смѣтатъ за необгербвани.

По този начинъ нѣма да бѫде грѣшка и ще избѣгнемъ излишно повторение да кажемъ, че за неунищожението на маркитѣ или за неправилното унищожение на сѫщитѣ, важатъ правилата и изложението на наказанията за необгербването на фактуритѣ.

Можемъ да минемъ направо на въпроса за начинитѣ на унищожението и да се ограничимъ съ него.

Преди това обаче, ние ще разгледаме кои сѫ съображенията на законодателя да приравни неунищожението или неправилното унищожение на маркитѣ на необгербване.

Законътъ е строгъ. Макаръ при обгербване и неправилно унищожение фискътъ, както казватъ, да си е взелъ своето, разлика между добросъвѣстни и недобросъвѣстни не се прави и наказанието въ такъвъ случай се налага като че ли въобще нѣма обгербване. За да бѫде толкова строгъ законътъ, съображението е следното:

Законътъ, както и неговото основно правило, легнало въ чл. 35, иска фактуритѣ да бѫдатъ обгербвани въ момента на издаването имъ. Ако обгербването не стане въ момента на издаването, а се отложи за после, много естествено е, фактуритѣ ще останатъ въобще необгербвани; така че ако не мине провѣрка, срокътъ за пазенето имъ ще изтече и фискътъ ще загуби правото си. Ако остане фактуритѣ да се обгербватъ при последующия моментъ, този моментъ ще настѫпва само при провѣрка. Тамъ, прочие, дето не се направи провѣрка той нѣма да настѫпи. Фискътъ ще загуби герба. Следователно задължението книжата да се обгербватъ въ единъ опредѣленъ моментъ е създадено по важни фискални съображения. За такъвъ моментъ законътъ е избралъ за фактуритѣ момента на съставянето и издаването. Колко е важно да се спазва този моментъ, се вижда отъ самитѣ фискални съображения, които сѫ го продиктували. Касае се или да се осигурятъ милионитѣ, които фискътъ очаква отъ този приходоизточникъ или да се загубятъ. Но какъ да се гарантира, че обгербването ще става въ този именно моментъ. Ако можеха да се правятъ провѣрки навсѣкѫде чести и постоянни и да се хващатъ нарушителитѣ въ флагрантно нарушение, лесно. Впрочемъ, тогава въобще нѣмаше да има нужда отъ спазването на момента на издаването. Провѣркитѣ, правени повсемѣстно и постоянно, щѣха сами да създадатъ моментъ на обгербването за всички безъ изключение, макаръ и различенъ. Но, такива провѣрки, толкова чести, повсемѣстни и постоянни, нито сѫ възможни, нито сѫ желателни. И, тогава, понеже все пакъ трѣбва да се намѣри начинъ за гарантиране на своевременното обгербване, законътъ минава на друга система. Избирайки за моментъ на обгербването момента на съставянето и издаването на фактурата, той, за да гарантира спазването му, въвежда такива начини за унищожение на маркитѣ, които сѫ свързани съ момента на издаването или съставянето, така че, ако не сѫ приложени тия начини, заключението ще е, че маркитѣ сѫ залепени късно или, ако маркитѣ се залепятъ късно, не ще има редовенъ начинъ за унищожението имъ, които да прикрие извършеното нарушение. Нарушението е консумирано и ще трѣбва така да се нареди, че да може да се прикрие. Тая толкова важна цель законътъ постига чрезъ начинитѣ на унищожението, поради което той много държи на тѣхъ. За жалость законътъ не прави разлика между добросъвѣстни и недобросъвѣстни. Не може да се познае, дали маркитѣ, неправилно унищожени, сѫ залепени своевременно или сѫ залепени при слухътъ за предстояща ревизия. Не може да се познае, дали неправилното унищожение се дължи на грѣшка или е резултатъ на несѫществуващъ другъ начинъ да се унищожатъ едни късно залепени при слухъ за ревизия марки. Ако законътъ направи тая разлика, ще се даде възможность на всички, които късно сѫ залепили маркитѣ, да се оправдаватъ сѫ грѣшка въ унищожението. При чувството, че могатъ да се оправдаятъ, нѣкои ще държатъ фактуритѣ необгербвани. А при положение, че не могатъ да се правятъ постоянни провѣрки, необгербванитѣ фактури ще останатъ необгербвани и фискътъ ще загуби своето. За това, за да не загуби фискътъ своето, при тая система и при липса на друга наредъ съ недобросъвѣстнитѣ изгарятъ и добросъвѣстнитѣ и трѣбва да се внимава.

Санкция за несвоевременното обгербване на фактуритѣ нѣма. Когато се глобяватъ лицата въ случаитѣ на късно обгербване на фактуритѣ, наказанието и за гдето фактуритѣ сѫ издадени необгербвани, но то не е предвидено въ закона като наказание за късно обгербване, а е предвидено като наказание за неправилно унищожение. Късното обгербване се преследва чрезъ преследването на неправилното унищожение. То е, защото правилния редъ на унищожението по начало е такъвъ, че, като се свързва съ самото съставяне на фактурата и съ нейното издаване, начинъ за унищожението на маркитѣ следъ съставянето на фактурата, по общо правило, отъ гледна точка на закона, не сѫществува. Предвиденитѣ начини за унищожение съ печатъ и пр., които ще разгледаме въ последствие, сѫ изключения. Тѣ сѫ само за строго опредѣлени случаи. Въ останалитѣ случаи, по начало, какъвто и начинъ да бѫде употрѣбенъ, освенъ правилния, които е свързанъ съ самото написване на фактурата, е неправиленъ и означава, че фактурата е обгербвана не въ момента на издаването ѝ, когато е трѣбвало да бѫде обгербвана, а въ последствие при надеждата, че, ако не мине провѣрка, може да се спести герба. Ето защо, законътъ държи много на правилния начинъ на обгербване и защо неправилния начинъ той счита за необгербване до тамъ, че за късно обгербване не е предвидилъ специално наказание, а е смѣталъ, че късното обгербване може да се наказва чрезъ наказването на неправилното унищожение. Неправилното унищожение е късно обгербване, а късното обгербване е консумирано необгербване, за това неправилното унищожение се приравнява

на необгербване и за това късното обгербване се наказва чрезъ наказване на неправилното унищожение.

При това положение, неправилното унищожение е просто презумция за късното обгербване.

Всичкиятъ въпросъ е сега, дали тази презумция е **juris et de jure** или само **juris tantum**, допуска ли се доказване на противното, допуска ли се да се доказва, че, въпрѣки неправилния начинъ на унищожението, маркитѣ сж своевременно залепени, или, каквото и да се доказва, презумцията е необорима.

Когато презумцията е оборима, това се казва изрично въ закона. Такъвъ случай имаме напр. по чл. 68 отъ закона за гербовия налогъ. За неозначаване върху преписа съ колко е обгербванъ оригинала последния се смѣта за необгербванъ, но изрично е добавено, че *оригиналътъ* се смѣта за необгербванъ само до доказване на противното. Прието е въ случаитѣ, когато въ законътъ не е казано изрично, че се допуска доказване на противното, презумцията да се счита за необорима.

Въ случая, понеже за фактуритѣ съ неправилно унищожени марки, които се смѣтатъ за необгербвани, фактически за късно обгербвани, не е допуснато изрично да се доказва, че, въпрѣки неправилното унищожение на маркитѣ, фактуритѣ сж своевременно обгербвани, следва да се приеме и се приема, че въ тѣзи случаи доказването на противното е недопустимо и че нарушението е наказуемо съ самия фактъ на неправилното унищожение, за да нѣма нужда да се доказва своевременността на обгербването.

Въ нѣкои подобни случаи обаче лицата, които сж попаднали въ подобни нарушения установяватъ съ търговски книги, касови наржчници и пр., че сж купували маркитѣ на малки части точно споредъ издаденитѣ фактури, че маркитѣ не сж купени на веднажъ за цѣлото количество фактури за дълъгъ периодъ отъ време, че маркитѣ сж отъ емисията, която е била въ употрѣбление по време издаването на маркитѣ, че тия марки по-късно не е било възможно да се намѣрятъ, защото сж замѣнени съ нова емисия и пр., въобще тия лица не се спиратъ предъ необоримостьта на презумцията, а съ всички възможни срѣдства и доказателства, стига да иматъ такива, се опитватъ да я оборятъ.

Не можемъ да отречемъ, че има прецеденти подобни възражения да сж правили впечатление въ сжда при обжалване или предъ г. министра на финанситѣ при докладъ преди да е издадено постановлението (чл. 73), но не можемъ да дадемъ увѣреността, че тѣ сж допустими по принципъ.

Но, макаръ, по начало, за наказването на лицето за неправилно унищожение на маркитѣ да е достатъченъ самия фактъ на неправилното унищожение, въ нѣкои случаи, когато актосъставителъть може да се добере до данни, че фактуритѣ сж късно обгербвани, той не пропуска да се позове на тия данни. Презумцията, че неправилното унищожаване на маркитѣ означава късно обгербване, не му прѣчи да засили тая констатация съ даннитѣ, които може да събере въ подкрепа на презумцията. Ние виждаме по нѣкои пжть въ това направление следнитѣ случаи на констатации:

1. Че за фактури за минало време, когато сж били въ сила други марки, издателътъ на фактуритѣ е употрѣбилъ марки, които сж пустнати въ употрѣбление по-късно. Издателътъ на фактурата, за да направи това, или не се е сѣтилъ, че маркитѣ сж смѣнени, или не е предполагалъ, че провѣрката ще забележи употрѣбата на нови марки[1]). За всѣки случай, ако това се забележи, заключението е, че фактуритѣ сж късно обгербвани. За това нѣкои въ такива случаи търсятъ стари марки. Но, дали това помага и въ кои случаи, ще видимъ по-късно.

2. Че маркитѣ сж унищожени съ почеркъ на лице, което по времеиздаването на фактуритѣ не е било на служба въ предприятието. Отъ обстоятелството, че почеркътъ е на лице, което е постжпило по-късно на служба въ предприятието или има служба на пжтникъ, която го прави отсжтствуващъ отъ предприятието повечето време отъ годината, се вади заключение, че фактуритѣ сж обгербвани на веднажъ за дълъгъ периодъ отъ време и че по времеиздаването си сж били необгербвани. Обикновено нѣщо е да се провѣри, чий е почеркътъ и да се искатъ данни за лицето кога е постжпило на служба и каква му е службата.

3. Че фактуритѣ за 1937 г., като сж обгербвани презъ мартъ 1938 г. съ унищожени марки съ дата, носятъ за априлъ, за май, юний 1937 и пр. дата, по погрѣшка на ржката, априлъ, май, юний и пр. 1938 г., за месеци следователно още не настжпили. Чудно е, наистина, но отъ много мѣста сме чували, че тѣзи случаи не сж рѣдко явление. Ржката, навикнала презъ 1938 г. да пише 1938, машинално пише 1938 и издава, че фактуритѣ отъ 1937 г. сж обгербвани презъ 1938, щомъ, за месеци още не настжпили е поставено 1938 г., когато въ сжщность се касае за месеци отъ 1937 г., отдавна минали. Заключението, при повече такива случаи, следва отъ себе си.

4. Че фактуритѣ сж обгербвани съ марки отъ по-голѣми копюри—трѣбвало е да се сложатъ 6 лева марки, 2 × 3 лева напр., а сж сложени 10 лева, 2 × 5 напр. То е, защото маркитѣ сж били смѣнени и, като не сж се намѣрили на пазаря отъ съответнитѣ купюри, сложени сж каквито сж намѣрени. Признаваме, че това съображение е по-слабо отъ останалитѣ, но нѣкои умѣятъ тъй ловко да използуватъ, че то важи не по-малко отъ останалитѣ.

5. Че образцитѣ отъ фактуритѣ, новъ образецъ съ нова рамка, новъ монограмъ и пр. сж доставени по дознание отъ печатаря, отъ книжара, отъ персонала въ предприятието и пр. много по-късно отъ времето, за което се отнасятъ по поставенитѣ на тѣхъ дати на издаването. Заключението е, че фактуритѣ сж издадени късно и следователно, че сж късно обгербвани.

6. Че при справка съ партидната книга на клиентитѣ фактурата е издадена на името на едно лице, а продажбата е извършена на друго лице. При писането на фактуритѣ на веднажъ за много време, за много продажби, за много лица, въ бързината следъ като се напишатъ фактуритѣ за продажбитѣ по партидата на дадено лице, при преминаване на партидата на друго лице, не се забелязва, че лицето е друго или пъкъ и да се забележи, ржката пише машинално и фактурата се издава на името на първото лице. Заключение-

[1]) Сегашната емисия марки отъ по **1**, 3 и 5 лв. сж пустнати въ употрѣбление отъ 15 VII. 1936; тия отъ по 10 лв. и нагоре— отъ I. II. 1937, а препечаткитѣ отъ 3 лв. на 1 лв. — отъ 1. XII. 1937 г. Тия отъ 1 лв., обаче, доколкото се намиратъ, се употрѣбяватъ и следъ 1. XII. 1937 г.

то се налага отъ само себе си.

7. Че при обгербване на фактури за дълъгъ периодъ отъ време и при унищожаване на маркитѣ съ дата, лицето, като започне да удря щемпела съ датата или да я пише на ржка, забравя при фактури отъ следващи дати, което се вижда отъ търговскитѣ книги, да обърне щемпела и да промѣни датата, а продължава машинално да унищожава следващи фактури съ предшествуваща дата. При множество такива случаи очевидно е, че фактуритѣ сж обгербвани късно и че това е единственото обяснение на допуснатата фатална грѣшка.

Ето по-главнитѣ отъ случаитѣ, на които се позовавать актосъставителитѣ и засилватъ презумцията, че фактуритѣ сж обгербвани късно.

Правила за унищожението на маркитѣ

Следъ тѣзи предварителни бележки по необходимостьта отъ установени правила за унищожаването на маркитѣ, сега минаваме на правилата.

Класическиятъ начинъ на унищожението

Понеже начинътъ за унищожението на маркитѣ може да съставлява презумция за късно обгербване, то въпросътъ за начинитѣ следва да бѫде обсѫденъ отъ тая именно гледна точка. Следва да се предпочита онзи именно начинъ, при който тая презумция би била абсолютно изключена, не само отъ закона, но и отъ всѣкаква възможность на действителностьта. Има случаи, както напр. при унищожението на маркитѣ отъ дружествата съ печать, кѫдето тая презумция не е изключена отъ възможноститѣ на действителностьта, а само отъ закона. Въ останалитѣ случаи, обаче, презумцията не е изключена нито отъ действителностьта, нито отъ закона. За да нѣма мѣсто за споръ, дали случаятъ е отъ ония, при които презумцията е изключена отъ закона или не, ако въ тия случаи презумцията не е изключена отъ възможноститѣ на действителностьта, най-добре е да се практикува за унищожение оня начинъ, при които презумцията е еднакво изключена както отъ закона, така и отъ възможноститѣ на действителностьта.

Класическиятъ начинъ, който отъ тая гледна точка е най-много за предпочитане, при който се изключва всѣкаква презумция за късно обгербване, защото, ако е приложенъ той, такава възможность не е сѫществувала, е начинътъ за унищожението на маркитѣ съ текстъ—съ часть отъ текста.

При този начинъ лицето може да бѫде абсолютно запазено отъ неприятности, защото всѣко предположение за късно обгербване е изключено. Очевидно, за да сж унищожени маркитѣ съ текстъ, обгербването е станало при самото написване на фактурата. Отъ приложениятъ начинъ личи, че това обгербване не е могло да стане по-късно.

Но, за да бѫде унищожението на маркитѣ съ текстъ класическо, необходимо е да се спазятъ следнитѣ условия: текстътъ да бѫде написанъ съ сѫщата ржка до край заедно съ оная часть отъ него, която е върху маркитѣ; двата екземпляра отъ фактурата да сж извадени еднообразно, да сж еднакви и текстътъ, съ който сж унищожени маркитѣ върху единия екземпляръ, да фигурира, точно еднакъвъ въ другия екземпляръ. Текстътъ до край да е написанъ еднакво съ моливъ, съ машина и пр. Както е написанъ текста, така да е написана и оная часть отъ него, който е върху маркитѣ. Най-после частьта отъ текста, която е върху маркитѣ, да не съставлява повторение на нѣкоя часть отъ останалия текстъ.

Тѣзи сж правилата, които, ако сж спазени, гарантиратъ най-добре спокойствието на издателътъ на фактурата, че е напълно редовенъ.

Не може да се каже, че при всѣко отклонение отъ тия правила, има нередовность, но, има ли отклонение, вѣроятностьта за нередовность е вече голѣма.

1. Нѣкои пишатъ фактуритѣ на машина, а унищожаватъ маркитѣ съ часть отъ текста — словомъ на сумата—съ моливъ.

2. Нѣкои пишатъ фактуритѣ съ моливъ и индиго, а унищожаватъ маркитѣ съ часть отъ текста съ мастило и тая часть отъ текста не сѫществува върху другия екземпляръ отъ фактурата.

3. Други, следъ като написватъ фактурата съ пъленъ текстъ унищожаватъ маркитѣ съ текстъ, който съставлява повторение на останалия текстъ. Следъ като е написано веднажъ словомъ въ останалия текстъ, маркитѣ се унищожаватъ съ полагане върху тѣхъ сумата словомъ за втори пѫть по отношение на останалия текстъ.

4. Трети пъкъ, следъ като сж написали фактурата, залепватъ маркитѣ върху текста и върху тѣхъ възпроизвеждатъ сѫщия текстъ, който лежи написанъ подъ тѣхъ преди да сж били залепени маркитѣ.

Ето четири случаи на отклонение, всѣки отъ които съставлява по-голѣма или по-малка нередовность, така че, при нѣкои отъ тѣхъ, презумцията за късно обгербване, която смѣтахме за изключена, не е изключена. Ние ще ги разгледаме по-отдѣлно.

При първия начинъ отклонението отъ основното правило е несѫществено. Двата екземпляра отъ фактурата сж все пакъ еднакви; нищо не значи, че фактурата е записана по единъ начинъ, а довършена по другъ. За това казахме, че не всѣко отклонение отъ правилата на класическия начинъ е фатална нередовность. *При останалитѣ отклонения*, обаче, положението е друго.

При втория начинъ провѣрительтъ се натъква на обстоятелството, че двата екземпляра отъ фактурата не сж еднообразни. Въ първиятъ има нѣщо, което не фигурира въ вториятъ. И, ако при законътъ до 4. II. 1937 г. не бѣше казано, че двата екземпляра трѣбва да бѫдатъ еднообразни, при измѣнението на законътъ отъ 4. II. 1937 г., кѫдето въ чл. 51 е казано, че фактуритѣ се написватъ поне въ два еднообразни и еднакво номерирани екземпляри, положението се измѣня. Ако при стария текстъ можеше основателно да се възрази, че не е нарушение разликата въ екземпляритѣ, при новия това мжчно ще се възрази. Нѣма, наистина, наказание специално за това, че екземпляритѣ сж различни, но при различието изниква съмнението за късно обгербване; а, ако се събератъ странични данни, които да го подкрепятъ, съмнението може да се утвърди.

При третия начинъ на отклонение работата е още по-опасна. Провѣрительтъ ще се ржководи отъ това, че маркитѣ не сж унищожени, правилно, щомъ като сж унищожени съ добавъченъ текстъ, махването на който, като повторение, не ще повреди на съдържанието на фактурата.

Този „текстъ“ не е да съставлява неотемлима часть отъ съдържанието на фактурата, както е ка-

Разяснения по подаването на декларациитѣ

за допълнителния данъкъ върху общия доходъ

Какъ се установява размѣра на приходитѣ за деклариране.

Търси се доходътъ добитъ презъ изтеклата 1937 г. Това значи, че не се гледа кога е изработенъ дохода, а кога е полученъ. Ако е полученъ презъ 1937 г. той ще влѣзе въ смѣтката, независимо отъ това, че е изработенъ презъ 1936 г. Обратното, ако доходътъ е останалъ да се получи презъ 1938 г. той нѣма да влѣзе въ смѣтката, независимо отъ това, че е изработенъ презъ 1937 г.

Когато се търси кои приходи по видове, получени презъ 1937 г. ще влѣзатъ въ смѣтката за общия размѣръ на дохода, трѣбва да се има предъ видъ, че за едни приходи се взима изкуственъ размѣръ. Ние говоримъ за добитъ приходъ. Но въ нѣкои случаи добития приходъ не е равенъ на действително реализирания, а на една величина, по-голѣма или по-малка отъ последния, която се получава по изкуственъ начинъ. За лица които се облагатъ напр. по оборотъ, приходътъ имъ отъ това занятие нѣма да се вземе по действителния

зано въ окржжно №906 отъ 24. III. 1930 г., държ. в-къ бр. 292 отъ 28. III. 1930 г. Основателно би се изградило заключението, че фактуритѣ сж обгербвани късно. Но, понеже въ сжщность нѣма наказание за късното обгербване на фактуритѣ, а наказанието е за неправилното унищожение на маркитѣ, провѣрительтъ-актосъставитель ще разсжждава така: „Подъ текстъ се разбира онова, което съставлява пълното съдържание на фактурата, за да бжде тя завършена като такава. Всѣко продължение на текста съ повторение на части отъ него, следъ като фактурата е завършена, не е текстъ, а излишна добавка, направена само за да се унищожатъ маркитѣ, за да се прикрие извършеното нарушение. Следователно маркитѣ не сж унищожени съ текстъ, унищожени сж по начинъ непредвиденъ въ закона, следователно, сж унищожени неправилно“. Само че при този начинъ за лицето евентуаленъ нарушитель все пакъ сжществува изходъ. Ако то успѣе да заличи въ текста оная часть, по отношение на която частьта отъ текста върху маркитѣ, съставлява повторение, работата би се отдала на грѣшка и провѣрительтъ ще се види затрудненъ да приеме, че унищожението на маркитѣ, като нѣма повторение на текста, е нередовно. Ще следва да се търсятъ вторитѣ екземпляри отъ фактуритѣ, за да се мине на втория начинъ за неправилното унищожение съ разлика въ екземпляритѣ, но 1) мжчно може да се приеме, че фактуритѣ, като не сж еднакви, не сж „еднообразни“, за каквито говори законътъ, 2) нѣма наказание за различието, а мжчно е да се приеме, че при този именно видъ различие има неправилно унищожение на маркитѣ и 3) дори да се приеме, че фактуритѣ не сж еднообразни, дори да се приеме, че унищожението на маркитѣ е неправилно, глобата ще се наложи само за заловенитѣ втори екземпляри, а тѣ, поради това, че залавянето имъ, като сж пръснати у разни клиенти, е работа мжчна, ще бждатъ обикновено малко.

(Следва)

му размѣръ, а ще се намѣри чрезъ умножение на годишния размѣръ на данъка върху оборота за 1937 г. (платенъ или дължимъ) на петь. Резултатътъ отъ това умножение дава приходътъ, който се има предъ видъ при данъка върху общия доходъ. Той може да бжде по-голѣмъ отъ действителния, въ действителность може да има загуба, това е безъ значение — ще се вземе за смѣтката резултата отъ умножението, както ще се вземе сжщия, макаръ въ други случай последниятъ да е по-малъкъ отъ действителния. Въ кой случай се постжпва така, т. е. съ изкуствено установенъ приходъ и какъ се постжпва така, споредъ видътъ на прихода, това ние ще установимъ по-натамъ, когато говоримъ за установяване размѣра на приходитѣ които ще се вематъ въ смѣтка. Сега е важно да подчертаемъ, че лицето ще трѣбва да направи тая смѣтка като не изпуска изъ предъ видъ при нея по видове дори и ония приходоизточници, които му сж дали загуба вмѣсто приходъ. Защото възможно е, макаръ да е съ загуба отъ даденъ приходоизточникъ, това да не значи, че не подава декларация. Ако приходътъ следва да се търси чрезъ умножаване на данъка по петь, смѣтката може да покаже обратното.

Казахме, следователно, че размѣрътъ на приходитѣ се установява споредъ видътъ имъ.

Следъ като видѣхме кои видове приходи се взиматъ предъ видъ, сега ще видимъ споредъ видътъ на прихода какви правила се прилагатъ за установяване на размѣра имъ.

1) Приходитѣ отъ заплати, надници, възнаграждения, пенсии и пр. се взиматъ въ размѣра имъ на действително полученото презъ 1937 год. следъ спадане на законоустановенитѣ удръжки: удръжки за пенсии, за обществени осигуровки, за фондъ „безработни (стажанти)“, временнитѣ процентни, удръжки и др.

2. Приходитѣ отъ капитали и ренти —въ размѣра на действително полученото.

3. Приходитѣ отъ имоти — въ размѣра на действително полученото, но при покрити недвижими имоти следъ спадане 30 на сто отъ брутния наемъ за индустриалнитѣ помѣщения и 25 на сто за всички останали — жилища, магазини, работилници и пр.

4. Приходитѣ на агентитѣ и инкасаторитѣ при застрахователнитѣ и спестовно-строителнитѣ дружества—въ размѣра на брутното имъ платено възнаграждение намалено съ 40 на сто.

5. Приходитѣ на предприемачи, които плащатъ данъкъ по чл. 23—като се умножи на петь данъкъ върху занятието, който съответствува на цѣлата стойность на предприятията, изчисленъ по 10‰. Не се гледа действителния данъкъ върху занятията, платенъ отъ предприемача, изчисленъ по прогресивната таблица въ чл. 24, а се опредѣля единъ новъ данъкъ занятие само за изчислението на данъка върху общия доходъ по общъ процентъ 10 на хиляда върху цѣлата стойность на предприятието и се умножава на петь. Съ други думи приходътъ въ този случай, за по-проста смѣтка, ще се намира като се умножи цѣлата стойность на предприятието по 5 на сто.

6. Приходитѣ отъ занятия, които се облагатъ

по оборотъ или възъ основа на особенитѣ правила (съ изключение на тия по чл. 23, за които важи предшествуващия пунктъ) — като годишния размѣръ на данъка за 1937 г. (платенъ или дължимъ) се умножи на петь. Въ годишния размѣръ на данъка се включва и данъка за м. декемврий, макаръ че сжщия се внася до 20 януарий следващата година. За умножаване на петь се взима само данъка безъ връхнинитѣ. Тукъ важи онова,което казахме, че не е отъ значение, дали лицето е реализирало по-голѣма или по-малка печалба и че може да е реализирало дори загуба, то ще подаде декларация, ако данъка върху занятията, умноженъ на петь, даде доходъ по-голѣмъ отъ 80,000 лв. отдѣлно или общо съ другитѣ доходи на сжщото. Въ случаитѣ, когато занятието е започнато презъ течение на 1937 год. и не е упражнявано презъ цѣлата, както, и когато е прекратено презъ нея и е упражнявано презъ часть отъ годината, на петь ще се умножи само данъка отъ започването занятието до 31 XII, респективно отъ 1 I 1937 до прекратяването на занятието. Данъкътъ нѣма да се привежда къмъ 12 месеца.

7. Приходитѣ отъ занятия, обложени съ патентъ, ще се взиматъ въ размѣра имъ, установенъ отъ облагателнитѣ инстанции при опредѣлянето на патента за 1937 г. Тукъ приходътъ сжщо не ще отговаря на действителния чистъ приходъ, добитъ презъ 1937 г. но законодателтъ е възприелъ една по-проста система която макаръ и несправедлива, е въ сила. Цѣлта е да нѣма мѣсто за спорове при опредѣляне действителния чистъ приходъ.

Прибавяне къмъ личнитѣ приходи, приходитѣ на членове отъ семейството

Следъ като видѣхме кои приходи по видове се вематъ предъ видъ и следъ като установихме въ какъвъ размѣръ се взиматъ приходитѣ споредъ видътъ имъ, за да установимъ пълния размѣръ на общия доходъ, ще трѣбва къмъ размѣритѣ на отдѣлнитѣ лични приходи да прибавимъ и ония, по видове и по-размѣри, установени по сжщия начинъ, които сж отъ общо стопанство съ останалитѣ членове на семейството, живущи въ сжщото домакинство и които се декларирать по декларацията на главата на семейството.

Това е така, защото чл. 47 отъ закона за данъка върху приходитѣ гласи, че всѣки глава на семейството се облага, освенъ за собствения си доходъ, но и още и за дохода на съпругата и на другитѣ членове отъ семейството, които живѣятъ при него. Прави се изключение само когато съпругата и другитѣ членове на семейството иматъ свои лични отдѣлни отъ общото стопанство доходи.

За да има събиране на приходитѣ въ обща декларация, законътъ изисква приходитѣ да сж отъ общо стопанство, а лицата—въ общо домакинство.

Общото домакинство предполага живѣене на едно, подъ общъ покривъ, съвмѣстно хранене, съ общи разходи и пр. Не е мжчно да се различи кога имаме общо домакинство и кога нѣмаме.

Но, има още едно условие. Не е достатъчно доходитѣ да сж отъ общо стопанство и лицата — въ общо домакинство, но, за да се събиратъ доходитѣ, необходимо е още, лицата, които живѣятъ въ общо домакинство и доходитѣ отъ общото стопанство на които ще се събиратъ, да сж членове на едно и сжщо семейство.

Тѣ трѣбва да сж свързани съ кръвно родство помежду си и да образуватъ семейство. Образуватъ семейство баща, майка, синове и дъщери.

Доведенитѣ деца отъ другъ бракъ и роднинитѣ вънъ отъ брака, макаръ постояно да живѣятъ въ общото домакинство, не сж членове на семейството. Макаръ да живѣятъ въ общо домакинство и макаръ доходитѣ да сж отъ общо стопанство, доходитѣ имъ нѣма да се включватъ въ общата декларация.

Споредъ окр. № 9584 отъ 1926 г. съдружници братя, ако съставляватъ едно домакинство, то, понеже, като на съдружници, доходътъ имъ е отъ общо стопанство, подлежатъ на облагане по обща декларация. Това становище на окржжното, обаче, неиздържа критика защото братята макаръ да живѣятъ въ общо домакинство, образуватъ две семейства.

Но, отъ това окржжно личи, че доходитѣ отъ общо стопанство имаме не само когато се касае за стопанство въ тѣсенъ смисълъ на думата, но и когато се касае въобще за обща работа.

Съпругътъ и съпругата имать обща кжща. Кжщата е купена на името на двамата. Явява се общо стопанство, имаме общо домакинство, семейството е едно и доходитѣ отъ наемитѣ ще се събератъ въ едно. Сжщото е и когато се касае за доходи отъ обща мелница, за доходи отъ общъ магазинъ и пр.

Приходитѣ, обаче, на съпругата и другитѣ членове на семейството, произходящи отъ лични тѣхни имоти или отъ упражнявано отъ всѣки отъ тѣхъ самостоятелно занятие (бащата търговецъ, майката шапкарка, единъ синъ лѣкарь, другия учитель) не се включватъ въ общия семеенъ доходъ.

Ако синътъ лѣкарь въ нашия примѣръ има отъ своето занятие отдѣлно повече отъ 80,000 лв. доходъ, той ще подаде декларация отъ свое име и ще декларира само личния си доходъ.

При общо домакинство и обща работа, обаче, макаръ синътъ да има отдѣленъ процентъ отъ печалбата, бащата се облага за общото — реш. на Върх. Адм. Сждъ № 397 отъ 26. II. 1932 год.

Най-после трѣбва да кажемъ, че временното отсжтствие на съпруга не го лишава отъ качеството му на глава на семейството — реш. на Върх. Адм. Сждъ № 1754 отъ 21. VI. 1933 год.

Приспадането на разходитѣ

Следъ като се установятъ по законитѣ начини приходитѣ по видове и размѣритѣ имъ по всѣки видъ и следъ като къмъ сжщитѣ се прибавятъ установенитѣ по сжщия начинъ приходи на останалитѣ членове на семейството, живущи въ общо домакинство, отъ общо стопанство, следва нова операция: трѣбва да се приспаднатъ нѣкои разходи.

Законътъ не допуска приспадането на всички разходи. Допуска се приспадането само на нѣкои отъ тѣхъ и само тѣ ще се приспаднатъ. Разходитѣ, приспадането на които е допустнато, сж следнитѣ:

а) платенитѣ презъ изтеклата календарна година премии по застраховка за животъ, размѣра на които премии не може да бжде по-голѣмъ отъ 30,000 лв. годишно. Въ случай на по-голѣмъ размѣръ, приспадатъ се само 30,000 лв.;

б) платенитѣ презъ изтеклата календарна година държавни прѣки данъци и връхнини върху

тѣхъ; платенитѣ презъ сжщата година патенти за правотъргуване, производство на тютюнови издѣлия, спиртни питиета, за търговия съ тютюни на листа и всички други косвени данъци, такси и берии, както и общинскитѣ данъци, такси и берии и пр., но само ония отъ тия данъци, такси, берии, патенти и пр., които сж документирани и които по естеството си сж въ връзка съ приходитѣ, посочени за облагане съ допълнителния данъкъ върху общия доходъ. Когато, обаче, се касае до доходи, добити отъ участие въ събирателно или командитно д-во относно спадането на съответната часть отъ платения данъкъ занятие (патентъ, оборотъ или по особенитѣ правила) отъ съдружието като разходъ на отдѣлния съдружникъ въпросътъ е споренъ. Нѣкои отъ компетентнитѣ лица при м-вото на финанситѣ изказватъ мнение, че при облагането съ допълнителенъ данъкъ върху общия доходъ на членове на събирателни и командитни дружества следва да се приспадатъ само личнитѣ данъци на облагаемитѣ лица, а не и съответната часть отъ данъка на събирателното или командитното дружество, защото това сж данъци на различни данъкоплатци. До колкото знаемъ, по този въпросъ още нѣма решение на Върх. адм. сждъ, съ което да се даде мѣродавно официално тълкувание;

в) сумитѣ, изразходвани за дарения и благотворителность на дружествата и фондациитѣ, споменати въ чл. 2 п. 1 на наредба-законъ, а именно: просвѣтни, културни, благотворителни, спортни, професионални и др дружества и фондации, ако тѣ сж създадени по силата на специални закони или иматъ устави, правилници или учредителни актове, одобрени отъ съответната административна или сждебна власть, ако не раздаватъ печалби на членоветѣ си подъ каквато и да било форма и ако, при ликвидация, споредъ уставитѣ, правилницитѣ и пр., предаватъ имуществата си за целитѣ, за които сж били създадени.

Въ всички тия случаи по п. „а“, „б“ и „в“ разходитѣ се приспадатъ, щомъ сж направени и документирани, независимо отъ това, че при съответния приходъ сж спаднати 30% или 25% (при наемитѣ), 40% (при брутнитѣ възнаграждения на агентитѣ и инкасаторитѣ), както и независимо отъ това, че се касае за лица, обложени по оборотъ или съ патентъ. Когато говорѣхме за размѣрътъ на тия приходи, ние казахме, че размѣрътъ се взима следъ приспадане на глобалнитѣ проценти или законоустановенитѣ удръжки. Сега казваме, че независимо отъ това, се приспадатъ и разходитѣ. Така напр. при наемитѣ, независимо отъ необлагаемитѣ 25% или 30% (за лихви, амортизации, ремонти и пр.), отъ брутния приходъ ще се спаднатъ и разходитѣ по п. „а„, „б“ и „в“, т. е. платенитѣ презъ изтеклата календарна година премии за застраховка за животъ (премии до 30,000 лв.), платенитѣ държавни и общински данъци, такси и берии, включително и данъка върху наемитѣ и връхнинитѣ върху него. Сжщото е и въ останалитѣ случаи. Платенитѣ презъ изтеклата календарна година държавни и общински данъци, включително платения данъкъ върху оборота съ връхнинитѣ, такси, берии и пр., ще се спадатъ и въ случаитѣ, когато облагаемиятъ доходъ е установенъ по реда, предвиденъ въ чл. 61, т. е., когато доходитѣ сж установени за занятията, обложени съ патентъ, на базата на предполагаемия чистъ приходъ, върху който е опредѣленъ патента и за облагаемитѣ по оборота и специалнитѣ правила — на базата на умножението на данъка за 1937 год. по петь.

Приспадането на 18,000 лв. необлагаеми за всѣко вѣнчило

Има да спремъ на още едно приспадане. Преди да се заключи трѣбва ли да се подаде декларация или не, т. е. преди да се установи окончателно доходътъ подъ или надъ 80,000 е, трѣбва да се види още, не подлежатъ ли на спадане 18,000 лв. за всѣко вѣнчило; ако подлежатъ на спадане, да се спаднатъ и тѣ.

При облагането на доходитѣ, които произхождатъ отъ общо стопанство, въ случаитѣ, когато въ домакинството влизатъ женени членове на семейството, които участвуватъ въ общото стопанство съ труда си, отъ общия доходъ на главата на семейството се приспадатъ като наоблагаеми по 18,000 лв. за всѣко вѣнчило.

Нека дадемъ единъ примѣръ. Бащата и синоветѣ притежаватъ мелница и я експлоатиратъ заедно. Мелницата представлява за тѣхъ общо стопанство. Бащата и синоветѣ живѣятъ въ общо домакинство. По този начинъ доходитѣ отъ мелницата ще се декларираатъ по общата декларация отъ името на бащата — глава на семейство. Но, понеже синоветѣ сж женени, то за всѣко вѣнчило —ще се спаднатъ отъ общия доходъ по 18,000 лв. Ако, следъ спадането на тия 18,000 лв. или за три вѣнчила — 45,000, доходътъ остане надъ 80,000 лв., ще се подаде декларация; въ противенъ случай нѣма да се подава декларация.

Подаване на декларация при съдружия

Всичко до тукъ казано важи и при лица съдружници. Но въпросътъ за съдружницитѣ е малко по-особенъ и заслужава да бѫде отбелязанъ отдѣлно.

Данъкътъ върху общия доходъ засѣга само физически лица. Дружествата не се облагатъ съ този данъкъ. За това, докато съ данъкъ върху занятията се облагатъ самитѣ съдружия, съ данъкъ върху общия доходъ се облагатъ съдружницитѣ. Това се отнася за следнитѣ видове съдружия: за събирателнитѣ дружества и за командитнитѣ дружества безъ акции. Въ тия случаи доходътъ на съдружието се дѣли между съдружницитѣ споредъ участието имъ въ капитала и всѣки се облага за себе си. Ако неговата часть отдѣлно или заедно съ другитѣ му лични, семейни или отъ други участие доходи надвишава 80,000 лв., подава декларация. Въ случай че общия му чистъ доходъ не надвишава 80,000 лв., не подава декларация, макаръ че доходътъ на съдружието е надъ 80,000 лв. За всѣки съдружникъ отдѣлно се спадатъ по 80,000 лв. необлагаеми.

До тукъ нищо особено. То е по стария законъ. Особеното по новия законъ се явява при съдружия, обложени съ патентъ или по оборотъ. Не се гледа действително реализирания приходъ— балансовия резултатъ. Взима се прихода, изчисленъ по изкуственъ начинъ, както е пояснено на стр. 13. Следъ това при събирателно дружество, обложено за занятието си съ патентъ върху предполагаемъ чистъ приходъ 160,000 лв., цифрата на така установения за патента доходъ, ще се раздѣли на броя на съдружницитѣ. Прихода на всѣки единъ ще се

Патентъ — данъкъ занятие за 1938 и 1939 г.

Ревизия на патентитѣ

Влѣзлиятъ въ законна сила патентъ може да бѫде ревизиранъ:

а) когато се установи, че сѫ допустнати явни фактически грѣшки.

б) когато единъ и сѫщи приходъ е облоѫенъ втори пѫть на едно и сѫщо лице или на повече лица.

Ревизията се допуска, ако отъ влизането на данъка въ сила не сѫ изтекли повече отъ три години. Ревизията се извършва отъ данъчния началникъ, когато се касае за данъкъ до 15,000 лева включително и отъ областния данъченъ началникъ (въ Софийското градско нанъчно управление отъ градския данъченъ началникъ), когато данъка е надъ 15,000 лева.

Допуска се ревизия на влѣзълъ въ законна сила патентъ въ полза на държавата и въ случаитѣ, когато се установятъ укрити или недекларирани приходи, при условие, че установяването на укрититѣ приходи е станало въ три години следъ като е изтекла календарната година, презъ която е станало укриването. Ревизията се извършва отъ първоначалната комисия по писменъ докладъ на данъчния началникъ, основанъ на даннитѣ, събрани отъ лицето, което е констатирало укрититѣ приходи. Самото укриване трѣбва да бѫде установено съ актъ. Решението на първокласната комисия, съ която се допуска ревизията на патента, поради укрити или недекларирани приходи, се обжалва предъ контролната комисия по общия редъ, т. е. въ 14. дневенъ срокъ и следъ като въ сѫщия срокъ се внесе $^1/_3$ отъ опредѣления отъ първоначалната комисия патентъ. Решението на контролната комисия за ревизиранъ патентъ надъ 4,000 лв. може да се обжалва по касационенъ редъ предъ Върх. Админ. Сѫдъ.

Събиране на патента

Патента се плаща въ сроковетѣ за доброволното плащане на прѣкитѣ данъци, а именно първата третинка до 25. II., втората до 25. VI. и третата до 25. X., но следъ като окончателно опредѣления му размѣръ е билъ съобщенъ на данъкоплатеца. За предаденитѣ на бирницитѣ за събиране патенти, данъкоплатцитѣ се предупреждаватъ: а) съ общо обявление, когато има общо предаване за всички данъкоплатци, и б) съ лично писмено съобщение, когато се предаватъ патентитѣ на отдѣлни лица.

Патентътъ за 1938 год. ще бѫде изплащанъ доброволно по $^1/_3$ часть до 25. II., 25 VI. и 25. X. 1938 год., въ случай че облагателнитѣ инстанации успѣятъ да опредѣлятъ окончателния му размѣръ и да го предадатъ на бирницитѣ за събиране до 1. II. 1938 год. Въ случай че окончателния размѣръ на патента за 1938 год. бѫде предаденъ за събиране следъ 25. II. 1938 год. първата третинка ще се плаща доброволно до 25. VI., втората до 25. X. 1938 г., а третата до 25. II. 1939 год.

Понеже патентътътъ е отъ така наречените облоѫни прѣки данъци, съ предварително опредѣленъ годишенъ облогъ, той може да се предплаща и следователно, който данъкоплатацъ го предплати изцѣло въ първия срокъ за доброволното му плащане, ще получи 10% намаление.

Патентътъ се събира съ 5% връхнина за смѣтка на слѣтия фондъ „обществени бедствия“, която връхнинина се внася въ приходъ на държавния бюджетъ, но по специаленъ приходенъ параграфъ. Когато годишния размѣръ на патента на даденъ данъкоплатецъ е надъ 700 лева, върху него се събира и 5 % допълнителенъ пѫтенъ данъкъ, който се внася въ приходъ на фонда „Общински пѫтища“.

Неплатенията въ сроковетѣ за доброволно плащане патентъ се събира съ 1 % месечна лихва, която се внася само на държавенъ приходъ, безъ да се даватъ отъ нея части за общината и разнитѣ фондове.

Патентътъ се събира отъ държавнитѣ бирници срещу квитанция или срещу вписване въ данъчната книжка на данъкоплатеца. Съ събирането на патента могатъ да бѫдатъ натоварени и данъчнитѣ агенти, въ който случаи за получената сума тѣ издаватъ квитанция. Данъкоплатцитѣ не трѣбва да внасятъ суми срещу дължимия патентъ на бирника безъ квитанция или безъ надлежно вписване на събраната сума въ данъчната имъ книжка. Бѣлата разписка, която евентуално може да му бѫде издадена (каквито случай въ миналото за съжаление се срещатъ,) не е документъ, съ който се доказва плащането на данъка. Ето защо данъкоплатцитѣ не трѣбва въ никои случай да даватъ пари срещу бѣла разписа. Патентътъ може да се плаща и чрезъ пощенска чекова служба, въ който случай разписката, издадена отъ последната, служи на данъкоплатеца като документъ, че си е платилъ патента.

Прекратяване на патента при напускане на занятието

При напускане на занятието патента се прекратява по писмена молба на заинтересования данъкоплатецъ съответно на наследницитѣ му въ случай, че данъкоплатецътъ е починалъ, отъ началото на четиримесечието, което е следъ прекратяването на занятието.

Заявлението за прекратяване на занятието трѣбва да бѫде подадено въ 30-дневенъ срокъ следъ като е било прекратено занятието. Въ случай, че заявлението не бѫде подадено въ този срокъ, патента пакъ ще се намали отъ началото

опредѣли отъ онова, което се получава при дѣлението. Това е при равно участие. При различно участие, прихода ще се уснанови пропорционално на участието. Принципътъ, обаче, е сѫщия. Сѫщото е и при съдружие облоѫено по оборота. Платенията или дължимъ отъ него данъкъ за 1937 г. се умножава на петъ. Не е важно какъвъ е балансовия резултатъ. Приходътъ ще бѫде онзи, който се получи при умножението. Следъ това този приходъ се разпредѣля пропорционално на участието на всѣки единъ въ капитала. Не е важно, че съдружието е загубило, че съдружникътъ, вмѣсто да е изтеглилъ, внесълъ е срещу загубата. Но не е важно и обратното — че е спечелилъ повече. Декларирането става по казания начинъ въ всички случаи.

ТАРИФА

за такситѣ за сметъ

1. Годишна такса за изхвърляне сметьта отъ жилищата и другитѣ помѣщения и дворища, включително тия на индустриалнитѣ предприятия, върху данъчната оценка на имотитѣ (мѣстата и постройкитѣ), които се включватъ въ следнитѣ граници: източно отъ канала, ул. Трапезица, ул. Ан. Желѣзковъ, ул. Смолянъ, Канала, ул. Брѣгалница, ул. Ц. Освободитель, ул. Прилепъ, ул. Струга по канала, ул. Добричско шосе, ул. Дамаскинитѣ ул. Грамада, ул. Доброволци, ул. Кн. Черкаски, до брѣга до езерото, по брѣга на езерото и канала, до морето, а сѫщо цѣлото преградие Аспарухово, включително Карантината и Св. Константинъ по 2%.

2. Новопостроената сграда се облага съ такса за сметъ отъ началото на следующото полугодие следъ построяването ѝ.

3. Съборената сграда се освобождава отъ такса за сметъ отъ началото на следующото полугодие, следъ като е заявилъ собственика за събарянето, или следъ като е констатирано това отъ комисията по закона за данъка върху сградитѣ.

Забележка I: Празднитѣ мѣста и необитаемитѣ имоти (макаръ и презъ цѣлата година), не се освобождаватъ отъ такса.

Забележка II: Отпадъцитѣ отъ фабрикитѣ и горивото отъ индустриалнитѣ и занаятчийски заведения не се изхвърлятъ отъ общинската сметоносна служба.

Забележка III: Освобождаватъ се отъ тая такса всички сгради, покровителствувани отъ нѣкои специални закони, сградитѣ на църквитѣ и на молитственитѣ домове, въ които се извършва Богослужение и училищата.

на четиримесечието, което иде следъ напускане на занятието, но лицето което е трѣбвало да подаде заявлението, се наказва съ глоба отъ 100 до 1,000 лв.

Санкции за неплащането на патента въ срокъ

Независимо отъ лихвата 1 % месечно, която се плаща за неплатения въ срокъ патентъ, щомъ като закъснѣлата часть не е внесена до три месеца следъ като е изтекълъ срока за доброволното ѝ плащане, данъчната власть може да пристѫпи къмъ затваряне на работилницитѣ, магазинитѣ, складоветѣ, канторитѣ и помещенията, кѫдето се упражнява занятието. Едновременно съ това тя поисква отъ съответната власть да забрани на лицето да упражнява занятието си, докато не изплати закъснѣлитѣ части отъ патента си.

Акцизъ върху билетитѣ

за вечеринки на професионалнитѣ организации.

Продажната цена на входнитѣ билети за музикално-танцувалнитѣ вечеринки и забави, устройвани отъ поддѣленията на Съюза на търговцитѣ въ България, на Българския занаятчийски съюзъ, на Българския работнически съюзъ и на земедѣлско-стопанскитѣ задруги въ България, не подлежи на облагане съ акцизъ, на основание чл. 275 п. „е“ отъ зак. за д. п. а. и патентитѣ, само когато тѣ се изнасятъ отъ членоветѣ на сѫщитѣ поддѣления и приходитѣ отъ въпроснитѣ вечеринки и забави постѫпватъ по реда и за целитѣ на поддѣлението, съобразно съ устава на съответния съюзъ, утвърденъ отъ М-то на т. п. и труда и когато, разбира се, поддѣлението сѫществува: а) съобразно закона за работническитѣ професионални организации, б) съобразно съ закона за търговскитѣ организации, в) съобразно съ закона за земедѣлско-стопанскитѣ задруги, г) съобразно съ закона за занаятчийскитѣ организации и съобразно съответнитѣ имъ устави.

При въпроснитѣ вечеринки и забави устройвани при казанитѣ условия, по изключение могатъ да вематъ участие и отдѣлни български артисти и цѣли български театрални трупи (чл. 275 ал. III на закона за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ).

Разрешение за носене огнестрелно оръжие

Притежаването на ловенъ билетъ не освобождава лицето отъ снабдяване съ разрешение за носене на огнестрелно оръжие — чл. 30 отъ закона за огранич. престѫпленията противъ личната и обществена безопасность. (Решение № 711 отъ 25 IX 1937 г. II наказ. отд. при Върхов. Касац. Сѫдъ).

*

За условното осѫждане

Изразътъ „осѫждането се счита нестанало“ се отнася до непривеждането на присѫдата въ изпълнение, следъ като сѫ изминали три години, безъ подсѫдимиятъ да е билъ осѫжданъ за ново престѫпление отъ общъ характеръ. Следователно наказанието, а не осѫждането се заличава — чл. 1 ал. II отъ закона за условното осѫждане. (Решение № 61 отъ 27 I 1938 г. II наказ. отд. при Върхов. Касац. Сѫдъ).

Отглеждане кѫщни цвѣтя

Колкото е вѣрно, че музиката облагородява душата на човѣка, не по малко е вѣрно, че това облагородяване, добива една сѫщинска финность, подъ влиянието на красивитѣ цвѣтя и тѣхния опияняващъ мирисъ.

Кѫща въ която, за отглеждане на цвѣтята, се полага повечко внимание, е кѫща на радоститѣ.

Въпрѣки недостатъчния въздухъ и свѣтлина, ако положимъ съответнитѣ грижи, бихме могли да отгледваме по домоветѣ доста много цвѣтя.

Преди всичко пръстьта трѣбва да бѫде добра-градинска, смѣсена съ черноземъ. Тя трѣбва отъ време на време да се поразкопава отгоре леко, за да стане по-рохкава и по-пропускаема за водата. Пръстьта се подновява всѣка пролѣть и ако е необходимо, цвѣтята се премѣстватъ въ по-голѣма саксия. Поливатъ се въ опредѣлено време, когато е нуждно, което лесно може да се провѣри съ ржка — до като пръстьта е влажна излишно е да се поливатъ. За поливане водата трѣбва да има приблизителната температура на стаята въ която сѫ поставени цвѣтята. Въ чинийката за саксията не трѣбва да остава вода, защото тя пречи да прониква въздуха и причинява загниване на коренитѣ. Препоржчва се върху чинийката да се поставятъ две пръчки и тогава да се слага саксията. Цвѣтята се провѣтряватъ при меко хубаво време, като се отварятъ прозорцитѣ или се изнасятъ на вънъ, но никога на силно слънце особено презъ лѣтото. Прахътъ трѣбва редовно да се чисти, тъй като той запушва порите, чрезъ които става обмѣната на разнитѣ имъ вещества съ въздуха; нѣжнитѣ и мъхнести листа се изчистватъ съ пръскачка, а гладкитѣ и твърди листа се избърсватъ всѣки два три деня съ чиста кърпа и добре е да се изцежда гѫба напоена съ вода.

Цвѣтята се поставятъ близо до прозореца но не на силно слънце и трѣбва често да се обръщатъ, за да се избѣгне несиметричното одължаване и извиване на клончетата имъ къмъ прозореца. Папратитѣ и изобщо всички бегонии се нуждаятъ отъ слаба свѣтлина, така че тѣ се поставятъ кждето и да е въ стаята. Всѣко цвѣте трѣбва да бѫде поставено въ съответна за него температура: но преди всичко трѣбва да се избѣгва силната промѣна на температурата и въздушнитѣ течения.

Най-пригодни цвѣтя за въ кѫщи сѫ тѣзи, чиито листа сѫ гладки; твърди и тъмно-зелени; тѣ сѫ по-малко чувствителни къмъ незгодитѣ, чистятъ се лесно и понасятъ повече отъ другитѣ липсата на вода и въздухъ, защото изпарението имъ е слабо. Папратитѣ и планинскитѣ растения сѫ измежду най-издържливитѣ.

Гледжосани саксии да се избѣгватъ, защото глечьта не допуска никаква обмѣна на въздуха, когато обратното, негледжосанитѣ саксии иматъ много пори, които напълно позволяватъ това.

Особено внимание трѣбва да се обръща, щото дупката върху дъното на саксията да бѫде всѣкога отворена за да може да се изтича излишната вода и да дава достжпъ на чистъ въздухъ.

Изкуствена храна за цвѣтята

5 гр. амониевъ сулфатъ, 5. гр. натриевъ фосфатъ, 5 гр. калиева силитра и 5 гр. желѣзенъ сулфатъ (Всичко това се получава отъ всѣка аптека или дрогерия) срещу нищожната сума 3-4 лева.

Отъ тази смѣсь се взема на върха на единъ ножъ (около 1 гр). и се разтваря въ 1 литъръ вода. Съ тази вода се поливатъ саксиитѣ единъ пжть, или най-много два пжти седмично.

Черупки отъ яйца, стрити и запазени въ вода, служатъ като добъръ варовитъ торъ за цвѣтята.

Запазване за дълго време влагата на саксиитѣ

Когато ни се наложи да отпжтуваме за дълго и не можемъ да оставимъ никого у дома, тогава, за да запазимъ цвѣтята си отъ засъхване, постжпваме по следующия начинъ: поливаме въ една вана или другъ сждъ вода на височина 7 — 8 с. м.; туряме вжтре саксиитѣ съ цвѣтята; потапяме въ водата тънки ленени парцали, като слагаме единия имъ край върху пръстьта въ саксията. По тоя начинъ влагата се смучи оте парцалитѣ и се пренася върху пръстьта.

Унищожаване вредителитѣ на цвѣтята

а) Дъждовнитѣ червеи. Ако забележимъ въ подложкитѣ на саксиитѣ малки изкривени купчинки пръстъ, това е сигуренъ признакъ, че въ саксията има дъждовни червеи. За да отстранимъ тия опасни вредители, сваряваме 2-3 кгр. кестени въ 4-5 литри вода и следъ като истине тая вода поливаме цвѣтята. Не следъ дълго червеитѣ се показватъ на повърхностьта и лесно могатъ да се махнатъ.

б) Цвѣтята, които се държатъ въ стаитѣ често биватъ нападнати отъ тъй нарeчената цвѣтна въшка. Избавянето отъ този паразитъ става, като се напръска растението съ извара, която се получава отъ изваряването на 100 гр. касиево дърво съ 1 литъръ вода.

По нѣкога палмитѣ, фикуситѣ и др. биватъ на паднати отъ бѣлата въшка — единъ кърмъзовъ червей; женскитѣ и яйцата имъ сѫ обвити съ бѣли влакънца, тѣ се унищожаватъ като се намажатъ стеблата съ спиртъ за горене.

Питейна търговия въ заваренитѣ питейни заведения до молитвени домове и др.

Съ привилегията по чл. 326, ал. III и за въ бждаще да се извършва питейна търговия на дребно въ питейни заведения, макаръ и да се намиратъ на разстояние 50 м. и помалко отъ училища, молитвени домове и казарми — се ползватъ ония заварени питейни заведения, заварени и отъ зак. за акцизитѣ и пр. отъ 1924 г. които при режима на чл. 111 отъ закона за акцизитѣ и пр. (1924 г.) не сѫ загубили, по изложенитѣ въ сѫщия членъ причини, правото да се упражнява въ тѣхъ питейна търговия — чл. 326, ал. III отъ зак. за държав. привилегии, акцизитѣ и пр. (Решение № 77 отъ 21 II 1938 г, I отд. дѣлоотмѣна № 146/1937 г. при Върхов. Адм. Сждъ)

Красотата на зжбитѣ

Водата е най-добро срѣдство за запазване устата и зжбитѣ. Излишно е да се каже, че само здравитѣ зжби сж хубави, сжщо, че за да запази устата хубостьта си, зжбитѣ трѣбва да сж въ пълна изправность.

Необходимо е прочие редовно да се посеща ва зжболѣкаря най-малко 3 пжти годишно.

Всѣка сутринь устата трѣбва да се оплакне съ обикновена хладка вода, въ която се слага нѣколко капки тинктура отъ смирна, и следъ като се оплакне нѣколко пжти устата прави се като гаргара да се оплакне и гърлото. Тогава едва почваме да търкаме зжбитѣ съ не много твърда четка. Четката се прекарва отъ дѣсно на лѣво и отъ горѣ на долу, защото не само бѣли трѣбва да станатъ тѣ, но и трѣбва дъ се отстрани всичко това, което би могло да причини заболяване.

Случва се, че зжбитѣ безъ видима причина получаватъ жълтеникъвъ или сивъ отенъкъ. Причината е често пжти никотина отъ тютюня, който потъмнява и най-блѣстящитѣ зжби.

Често пжти това боядисване на зжбитѣ се дължи на нѣкоя болесть, която дава своитѣ поражения, както въ кръвьта, тъй и въ зжбитѣ. Цвѣта на зжбитѣ зависи до известна степень отъ храната и само лѣкарьтъ може да опредѣли дали това е следствие отъ нѣкоя вжтрешна болесть или е отъ занемареность. Ако нѣма болесть ще се постараемъ, чрезъ разумни грижи да направимъ зжбитѣ си блѣстящи като помнимъ, че най-хубавото женско лице се разваля отъ лошитѣ зжби.

За да побѣлѣятъ зжбитѣ трѣбва да се чистятъ два пжти месечно по следния начинъ: въ чаша вода се слагатъ две лъжици отъ водороденъ разтворъ (отъ аптеката) потапя се четката за зжби и се четкатъ зжбитѣ, които сж затворени. Тогава устата съ затворени зжби се излага нѣколко секунди на свѣтлината и зжбитѣ свѣтватъ отъ бѣлота. Желателно е обаче, тая операция да се прави отъ зжбния лѣкарь. Устата се изплаква и се четкатъ още веднъжъ зжбитѣ тоя пжть съ чиста вода.

Вечерь преди лѣгане да се чистятъ зжбитѣ само, ако зжбната глечь е здрава и не много чуплива. Въ противенъ случай, достатъчно е оплакване съ чиста вода и нѣколко глътки вода, която изчиства куфината на устата отъ гниющи вещества и газове. И за устнитѣ може да се направи нѣщо: ако сж твърде дебели, трѣбва всѣка сутринь силно да се търкатъ съ зжбната четка съ студена вода, тѣ ставатъ значително по тънки. Много тънкитѣ устни не сж красиви, съ малко масажъ тѣ ставатъ по плътни. А въ единия или другия случай отъ раздвижване на кръвьта, ставатъ по червени, та по тоя начинъ съвършено излишно е употрѣблението на червило за устнитѣ.

Отъ нѣмски: *В.*

Телефоннитѣ №№ на службитѣ и служителитѣ

при варненската община

21-30 Кметъ, инженеръ Мустаковъ Преславска 1
27-59 Кметъ инженеръ Мустаковъ, домъ, Раковски 10
21-31 Пом. кметъ Живко Борлаковъ, Преславъ 1
28-69 Пом. кметъ Живко Борлаковъ, домъ, Караджа
21-34 Пом. кметъ инженеръ П. Куртевъ, Преславъ 1
27-80 Пом. кметъ инженеръ П. Куртевъ, домъ, ул. Опълченска 22
21-35 Пом. кметъ Н. Димитровъ, кабинетъ Преславъ 1
22-34 Пом. кметъ Н. Димитровъ, домъ Русе 33
21-37 Юрисконсултъ и Финансовъ началникъ, Преславъ 1
21-31 Секретарь, Преславъ 1
21-39 Контрольоръ държавень, Преславъ 1
29-26 Комисарство по продоволствието, Русенска
28-24 Домакинство на общината Пазаренъ площ адъ
29-11 Електрическа дирекция, Шуменъ 4
29-12 Електрическа дирекция, директоръ, Шуменъ 4
20-73 Електрическа централа, Червенска
21-06 Театъръ общински
26-66 Архитектурно отдѣление, Шуменъ 4
23-59 Ветеринарно отдѣление
28-61 Лесничейство при „Гюндюза“
21-71 Техническо отдѣление, Шуменъ 4
21-33 Търгове и имоти — материално отдѣление
25-20 Санитарно отдѣление, Преславъ 1
29-17 Кланица — вънъ града
21-38 Социални грижи, Преславъ 1
22-02 Пожарна команда
25-86 Майчинъ домъ, Ц. Симеонъ 3
20-60 Аптека общинска
20-52 Стопанство монастиря Св. Константинъ
23-90 Стопанство вода и каналъ, складъ Батакъ
21-55 Стопанско предприятие за водоснабдяване и канализация, Шуменъ 4
26-15 Стопанско предприятие за водоснабдяване и канализация водопровода Батова, Централа с. Орѣшакъ
22-04 Служба чистота
29-82 Регулационна служба, Шуменъ 4
23-21 Резервуаръ общински — вънъ града
22-94 Курортна дирекция, морската градина
21-36 Бирникъ общински
22-03 Плодово-зеленчуково тържище
27-28 Житна борса
29-02 Лозовъ разсадникъ.